

உ
ஓம் தத் ஸத் நகால ஹர்
சற்குவே நினை

ஸ்ரீ பிர்ம ஞானக் கிளிக்கண்ணி

8559
குருஸ்துதி R65:31

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்

சுரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம்

மதுரை ஸ்ரீமத் கந்தசுவாமி அவர்கள்

பிரதம மாணுக்கர்

மதுரை ஸ்ரீரஸூ அன்னாமலை சுவாமிகள்

அனுபவ வாயிலாய்

அகமகிழ்வுடன் இயற்றியது.

1949.

ஹரி ஓம்

குரு வாழ்க.

குருவே தணை.

விலை, அண்டு 5.

குருஸ்தோத்திரப்பாக்கள்.

பரிபவம் பட்டுவந்த பங்குவர் தமைவலிந்து
தெரிதியுன்னிலையி தென்று செயலடங்கியாதொன்றின்றி
பொறிபுலன் கடந்துகின்ற பேராதமே நீதானென்ற
குருபரன் நனக்குச்செய்யக் குவலயத்தினில் வேறுண்டோ

என்ன மாதவஞ்செய்தேனா னேதுமொன்றறியர் வென்னைத்
தன்னிலை யுணர்க்கறித் தார்தலப் பொருள்களையாவு
யின்னெனவறிதி பென்றன் மெய்யுணர் விளக்கியாண்ட
அன்னை சேராகுமோவென் னருட்குருநாதற்கம்மா

மலைபரவ சுரரின்றி வானவரின்றி வேதக்
கலைமதி மத்தினாலே கடைந்தருண்மிதப்ப யாரு
முலைவிலா துண்மீரென்ன வோங்குகற்பக மாமென்னச்
சலிவிலாது ரைத்தகந்த சாமியே போற்றி பேசற்றி

எள்ளிசகையாடற் கிசைந்தவென் னிழிகுணங்கள்
பாவும்போக்கிக்

எள்ளமற பெவ்வுருவும் தானுகாட்டவந்த
கருணாமூர்த்தி

நள்ளிருள் போன் நவித்தகெட ஈன்பிரமமென்றறியத்
செய்தபோத

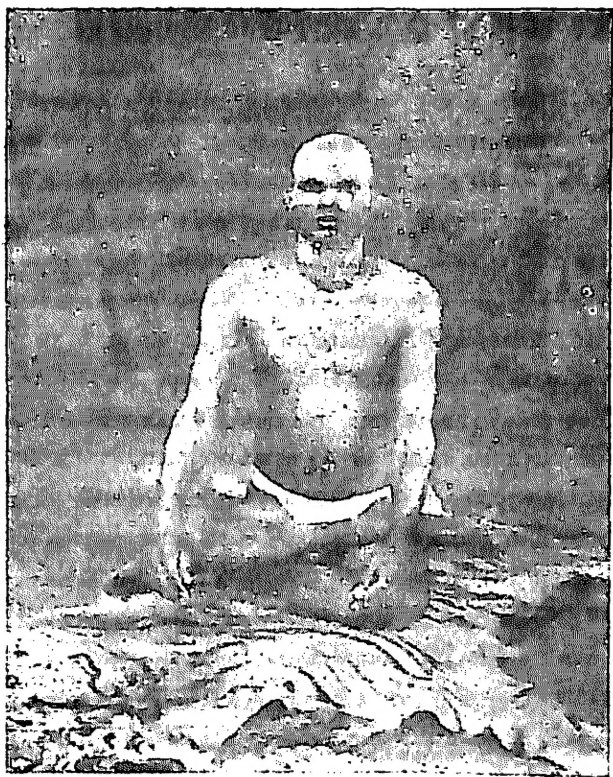
வள்ளல் கந்தசாமியுனக்கொப்பாரிவ்வையகத்தே
வாய்த்ததென்னே

வானமாகியாய் வந்தசெகத்தெலாம்
கானல்நீரெனக் கண்டுதெளிந்து மெய்
மோனமாகிலை யுற்றிடுமுதறி
வானதேவரா மென்னவமுத்தவாம்

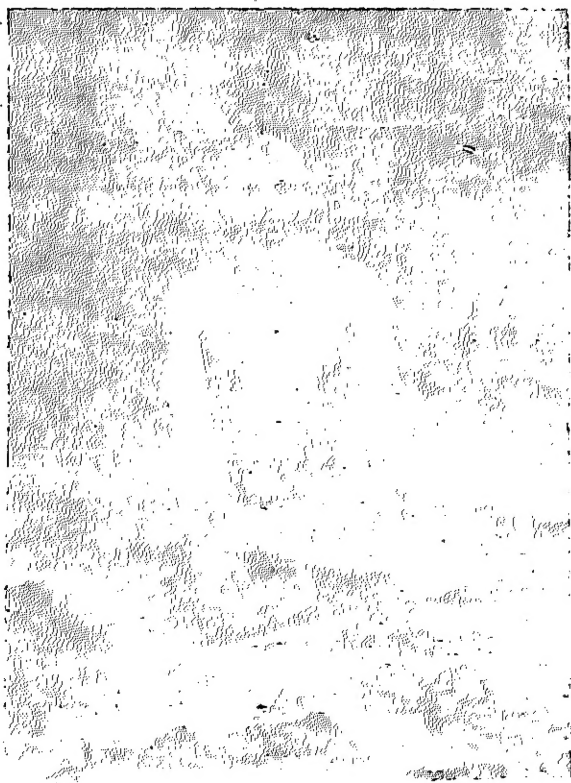
சாற்றுக்கவி.

ஞானமாஞ்சுகக் கண்ணி நவின்னன்
தானமே யிதற்கிங்கிலை தாரணி
மோனமா மணிபாகிய முத்திதான்
வானமே நிகரண் னாமலைச்சாமியே

முடிமத் நாராயண சுவாமிகள் இயற்றியது.

ஸ்ரீமத் அண்ணாமலை சுவாமிகள்
ம த ர

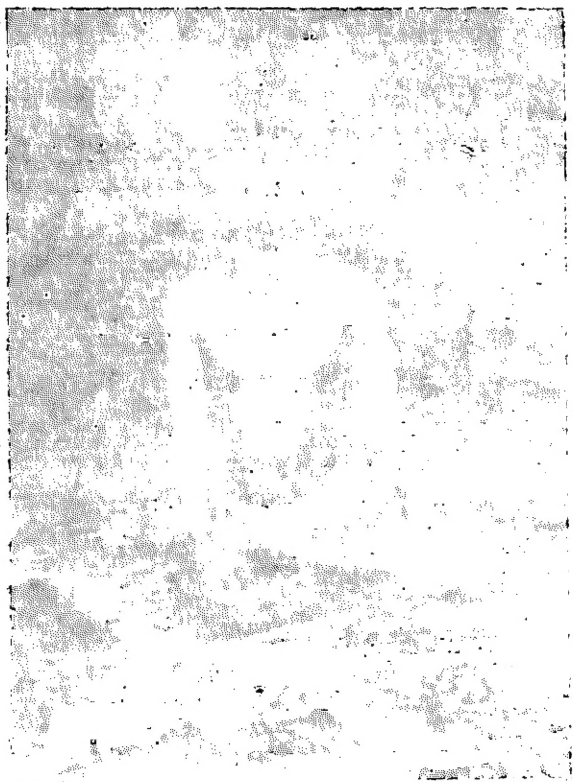
சென்னை மாநகரம்

பக்கம் 1

...ஓம் நம: சுவரே நம: ...
 ...சற்குருவே நம: ...

ஸ்ரீ அண்ணாமலை சுவாரிக்ஷது ஜீனிய சரித்திரம்.

...மகாமாணிகம் தங்கியும் பாத கண்டத்தில் முன்
 நெருகாலத்தில் அக்கினி சொரூபமாக வளர்ந்த திருவண்
 னாமலை யென்னும் சேஷத்திரத்திற்கு வடமேற்கில் சிவமல்
 தூரத்திலுள்ள கல்லரைப்பாடிக் கிராமத்தில் பரிதவ மர
 மின் கண் பூய மொட்டையப்பக் கோன் அவர்களுக்கும்
 ஸ்ரீமதி வாலியம்மாள் அவர்களுக்கும் ஆருவது குழந்தை
 யாக, ஓர் விளிம்பி வருடம் சித்திர மாதம் பதி
 னேழாம் தேதி புதன் கிழமை துவாகசி திதி உத்திரட்டாதி
 நகர்தரம் கிருஷ்ண பக்ஷம் உதயாதி சரிழிகை நாட்டு வினாடி
 நாலுக்கு மிதன் லக்கனத்தில் அவதரித்து கருப்பையா
 வென்ப பெற்றோர்களால் நாமகரணஞ் சூட்டப் பெற்று
 வளர்ந்து ஆருவது வயதில் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி கற்றுக்
 கொள்ளும்படி செய்தனர். சிவநாட் படித்து பின்பு
 பள்ளிக்கூடம் சரிவாகப் போகாத நிலைமை தெரிந்து பசுக்
 கூட்டங்களை மேய்த்து வரும்படி பெற்றோர்கள் கட்டளை
 யிட்டார்கள். மேய்த்து வருங்கால் இவருக்கு 7-வது வயதி
 லேயே தான் உரொன்ற விசாரம் உண்டாகி தன் சொரூபம்
 தெரியாமலிருப்பதை விட இறப்பது மேல் என்று துணிந்து
 தன் கிணேகிதலிடம் அரிவாளைக் கொடுத்த தன்னை வெட்
 டும் படி சொல்லி தான் குனிந்து நின்றார். வெட்டுவதற்கு
 சம்மதித்து அருகே வந்து அரிவாளையும் ஒக்கி விட்டான்.
 அதற்குள் மனமாறுதலடைந்து அரிவாளே தூரம் போட்டு
 விட்டு வெட்டமாட்டேனென்று சொல்லி விட்டான். எட்
 டாவது வயதில் இவர் பிதா காலமானார். 12-வது வயதில்
 தாயும் காலமானார். இதே சதா சிந்தனையாக் கவலை யுற்று

நெடுமலை அருங்கோயில்

புத்தகம்

ஓம் தத் ஸத்.

சற்குருவே நம்:

ஸ்ரீ அண்ணாமலை சுவாமிசுவாமி ஜீனிய சரித்திரம்.

மகாமாணிக்கம் தங்கிய நம் பரத கண்டத்தில் முன்
னெரு காலத்தில் அக்கினி சொரூபமாக வளர்ந்த திருவண்
ணாமலை யென்னும் சேஷத்திரத்திற்கு வடமேற்கில் கிடை
தூரத்திலுள்ள கல்லரைப்பாடிக் கிராமத்தில் பரிதவ மர
பின் கண் ஸ்ரீ மொட்டையப்பக் கோன் அவர்களுக்கும்,
ஸ்ரீமதி வாஸியம்மாள் அவர்களுக்கும் ஆருவது குழந்தை
யாக, ஏர் விளம் பி வருடம் சித்திரை மாதம் பதி
னேழாம் தேதி புதன் கிழமை துவாகசி திதி உத்திரட்டாதி
நகூத்தரம் கிருஷ்ண பக்ஷம் உதயாதி சரிழிகை எட்டு வினாடி
நானுக்கு மிதுன் லக்கணத்தில் அவதரித்து கருப்பையர்
வெண்ப் பெற்றோர்களால் நாமகரணஞ் சூட்டப் பெற்று
வளர்ந்து ஆருவது வயதில் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி கற்றுக்
கொள்ளும்படி செய்தனர். சிவநாட் படித்து பின்பு
பள்ளிக்கூடம் சரியாகப் போகாத நிலைமை தெரிந்து பசுக்
கூட்டங்களை மேய்த்து வரும்படி பெற்றோர்கள் கட்டளை
யிட்டார்கள். மேய்த்து வருங்கால் இவருக்கு 7-வது வயதி
லேயே தான் யாரென்ற விசாரம் உண்டாகி தன் சொரூபம்
தெரியாமலிருப்பதை விட இறப்பது மேல் என்று துணிந்து
தன் சிநேகிதனிடம் அரிவாளைக் கொடுத்து தன்னை வெட்
டும் படி சொல்லி தான் குணிந்து நின்றார். வெட்டுவதற்கு
சம்மதித்து அருகே வந்து அரிவாளையும் ஒங்கி விட்டான்.
அதற்குள் மனமாறுதலடைந்து அரிவாளை தூரப் போட்டு
விட்டு வெட்டமாட்டேனென்று சொல்லி விட்டான். எட்
டாவது வயதில் இவர் பிதா காலமானார். 12-வது வயதில்
தாயும் காலமாகார். இதே சதா சிந்தையாய்க் கவலை யுற்று

நாம் ஏன் பிறந்தோம் நாம் யார்? நமது வடிவமென்ன?
 என்று எண்ணமுதித்து ஒன்றுந் தனக்குத் தோன்றாத
 நிலைமையில் தனக்கு மூத்த தமயன்மார் ஐவருக்கும் தெரி
 யாமல் பதினேழாவது வயதில் புரட்டாசி மாதம். அமா
 வாசையன்று இரவு பதினேரு மணிக்குப் புறப்பட்டு திரு
 வண்ணமலை வந்து ரெயில் மார்க்கமாக சென்னை சென்று
 கப்பலேறி ரெங்கோன் போய்ச் சேர்ந்து வன்னியா பிள்ளை
 பென்ற பெரியவாளைப்படுத்து பன்னிரண்டு வருடம்
 தொண்டு புரிந்து பின்னால் ஜெனன பூமிக்கு வந்திருக்குந்
 தருணம் தமயன்மார்கள் இவருக்குத் திருமணம் செய்து
 வைக்க விரும்பினர். அதற்கிணங்காமல் துறவு கொள்ள
 விரும்பியதை மூத்த தமயனர் கண்டு தம்பி நீ துறவு
 கொள்ள விரும்புவது சரி, ஆனால் பூரணமகரிஷியைப்
 போன்று உண்மை நிலையை அறிந்தாலன்றோ
 துறவு இல்லையேல் விவாகம் புரிந்து கொண்டு இல்லறத்
 திலிருப்பதுவே நலம். ஆனால் பூரண நிலையை அடையத்
 தக்க திடீவராக்கியமிருந்தால் உன் இஷ்டம் போல்
 செய்யலாம். அத்தகைய உன்னத நிலையை நான் தடுப்பதற்
 கில்லை பென்றும் நான்தான் முருகனாகவே சொல்லுகிறே
 னென்றும் உறைத்தார். அவ்வார்த்தையைச் சிரமேற்
 கொண்டு வீட்டில் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் திடீவராக்
 கிய முற்று துறவு பூண்டு பல இடங்கள் சென்று திருப்பூ
 வனத்தில் சில நாள் தங்கி சிவகெங்கைக்கருகிலுள்ள பூந்
 குடி மதுரைச் சுவாமி அவர்களைத் தெரிசனஞ்செய்து நாம்
 யார்? எதற்காகப் பிறந்தோமென்ற சிந்தனையுடன் சுவாமி
 களுக்கு முன்பாக நிற்குஞ்சமயத்தில் சுவாமிகள் திருவுளங்
 களிந்து ஆகி ஞானம் மதுரை பென்றருள் புரிந்தார்.

ஆன்று முதல் மதுரையில் ஒரு மண்டலம் இருக்க
 வேண்டுமென்ற எண்ண முதித்தது. இதை மனதில்

வைத்துக்கொண்டு யாத்திரை புரிய வேண்டு மென்ற நோக்கத்துடன் காசி, கயா, பிரயாகை ஹரித்துவாரம், அயோத்தி, ரிஷிகேசரம், பூரிஜெகன்னாத முதலிய அநேக ஸ்தலங்கள் சென்று மதுரை வந்து மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரரை சதா தெரிசனஞ் செய்து வரும் சமயம் ஒரு நாள் பிச்சாடனம் புரிந்து மீனாம்பிகை-பிரஸ். முன்பாக வரும் போது ஷெ. பிரஸ் மாணேஜரும் வேதாந்த சிரவணவள்ளலுமான ஸ்ரீமான் S. கந்தசாமி பிள்ளையவர்கள் கருணையுடன் பார்த்து நீங்கள் யார் எங்கேயிருக்கிறீர்கள் எந்தவர் என்று விசாரணை செய்ய அடியேன் திருவண்ணாமலை இப்போது ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரரைத் தெரிசனை புரிந்து கொண்டு இருக்கிறேனென்று சொல்ல அன்று முதல் அண்ணாமலைச் சுவாமி களென்ற பெயர் விளக்கிற்று.

அதிலிருந்து அனுதினமும் காலையில் இவடம் வேதாந்த சிரவணம் நடப்பதால் நீங்கள் வந்து கேளுங்க ளென்று கட்டளையிட்டார். கட்டளையின்பிரகாரம் யதி னாறு வருட காலமாக, சிரவணம் மனனம், நிதித்தியாசனம், சமதி, சாக்ஷாத்காரம் வரை யடைந்து குரு பக்தி மேலிட்டதால் ஸ்ரீ சற்குரு தோத்திரப்பா, குருமணிமலை, தன்னிலை விளக்கம் அடங்கிய வேதாந்த ஸூலை இயற்றி அச்சிவிட்டு விளக்கியுள்ளார்.

மேலும் பக்த கோடிகளுக்கும் பொருட்டு அருட் பிர சாதமாக வாய்ந்த இந்த பிரம் ஞானக் கிளிக்கண்ணியையும் இயற்றினார்.

இன்னுலை அன்புடன் படித்து அறியக்கூடியவர்கள் நிஜநந்த-பேர்தமாகிய தன்னிலையடைந்துய்வு ரென்பது நிகழ்யம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

ஹரி ஓம் சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ மு. பொ. தங்கையா சுவாமி,
மேலச்சோர்க்குளம்.

ஓம் தத் ஸத்.

சாற்றுக் கவிஞன்.

ஸ்ரீ லில்லிபுத்தூர் ஊத்துமலைக் கயிலாச சுந்தரப்

பரதேசியாரின் பரம்பரை

மேலச்சோரிக்குளம்

ஸ்ரீ மு. பொ. தங்கையார் சுவாமிகள் இயற்றியது

வேண்பா

மாமருவு மரமதுரை மாநகரில் வாழுகான்

நேமமே தானாய் நிறைந்திடுமண—ஹமலைச்சு

வாமி யருள் மதுர வாக்காங் கிளிக்கண்ணி

தேமமுதின மேலாயத் தெளிந்து.

இதுவுமது

நன்மறையெல் லாம்புகழும் ஞானமுறை வேதாந்த

தொன்ம சுகக்கண்ணி தொடர்ந்துவரும்—ஜென்மகன்மத்

துன்பப் பிணியைத் தெரிவைத்துப் புனிதமுற

அன்பர்கட்கா னந்தமருந் தாம்.

திருத்தருத்தி இந்தரபிடம் கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம்

மதுரை ஸ்ரீமத் கந்தசுவாமியவர்கள் மாணாக்கன்

ஸ்ரீ ஆவுடையப்ப சுவாமிகள் இயற்றியது

வேண்பா

எத்தனையோ நூற்க ளியற்றினு ரான்றோர்கள்

அத்தனைக்கு மேலா யமைந்ததே—முத்தனம்

அண்ணாமலைச்சாமி அன்பாயருளா செய்த

கண்ணாங்கிளிக்கண்ணி காண்.

மதுரை வேதாந்த சிரஸுணவள்ளல் ஸ்ரீமத் S. கந்தசுவாமி
பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கன் மேலார் உரங்கான்பட்டி கிராமம்

கர்ணம் P. M, சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

வேண்பா

தானறிவா னந்தமெனச் சந்தத்து மள்ளியிடுந்

தானங்கு னானதிடத் தற்பரமம்—ஞானருரு

அண்ணாமலைச்சாமி அற்புதவாக்கின் மொழிந்த

கண்ணாஞ் சுகக்கண்ணி காண்.

ஓம் தத் ஸத்.

பிரமஞானக் கிளிக்கண்ணி.

காப்பு

எவ்வினாயக நென்கு நிறைந்தவன்

செவ்வினானச் செழுமையா நிற்பவன்

அவ்வினாயக நென்னுரு வாதலர்

கவ்வினானே கருதிப்பணிசுவேன்

கடவுள் வணக்கம்

கவி

இந்த வறிவே கணேசனினபாய்த் தொழுதிடுங்கள்

இந்த வறிவே சிவனா மின்பாகயேற்றுங்கள்

இந்த வறிவே குருவா மின்பாகப் போற்றிடுங்கள்

இந்தவறி வென்வடி வேயின்பாய் வணங்கி நின்றேன்

கிளிக்கண்ணி.

வத்தமனஞ்சற்குருவை உள்ளமதிலே நிருத்தி

நித்தமுமே தோத்தரித்து

நின்மலமா யான் தொழுதேன்

பேதமற்றுத் தானிருந்தாற் பெரியோர்வணக்கமிது

நாதன் குருஸ்வாமி யன்று

நால்வருக்குஞ் சொன்னதிதே

கடவுளைத்தேடுறார்கள் காண்பதில்லைகடவுள்

கடவுள்தானென்றறிந்தாற்

கடவுளன்றி யிடமில்லையே

எழுதவம்படிக்கவு மெல்லோர்கட்குமெழிதே

அழிவில்லாத்தன்வடிவிற

அமர்த்திருப்பதே யரிதே

பலவிதங்கள் கற்றுமென்ன பலபேர்புகழ்ந் தமென்ன

கலகலெனக்கற்றதனாற்

கட்டறுமோ ஜென்மவினை

சமுத்திரம் போற்படித்தென் சம்சயமுள்ளவர்கள்
சம்சயங்குருவாலற்றார்

கிளியே

6

சத்தியமா முத்தியிதே

அகத்திலே தோன்றிடுதலுபூர்வமாவேதமெல்லாம்

கிளியே

7

அகத்திலே கண்டறிந்தார்

ஆனந்த மோகூமடி

கைமாறு வேண்டிடாத காருண்ய மாநினைப்பு

மெய்யாய் விளக்கிவிடுந்

கிளியே

8

மேதினியில் யாவருக்கும்

சொல்லுவதற்கரிய சொச்சொருபத்தன்வடிவை

சொல்லவும் வேணுமதைக்

கிளியே

9

சோகமது தொலைவதற்கே

ஆதிசிதம்பரமா மறிவீரனதண்ணிலையை

ஓதியுணர்ந்தவர்க்கே

கிளியே

10

ஓழியுமே ஜென்மவினை

சின்மயமாத் தானிருந்து சிறப்புற்ற மாணிடற்கு

கன்மமதா லென்ன பயன்

கிளியே

11

கருதார்களைப்பொழுதும்

கீதையின் சாரமதைக் கிளரிப்பாக மாக்கிவைத்தேன்

பேர்தவடிவானதடி

கிளியே

12

புனிதமுள்ள மாணிடற்கே

சாஸ்வதியே நன்னின்று சாரமாய்ச் சொன்ன பொருள்

மறைப்பற்ற பேரறிவார்

கிளியே

13

மானிலத்திலுண்மையதாய்

தேனீக் குளாங்கள்போலே தேடிவைக்கும் லோபியரை

ஏன் படைத்தாய் சிவமே

கிளியே

14

இப்புறியில் மாணிடராய்

சிவனில்லை யென்று சொல்லிச் செப்புகின்ற ஜீவர்களே
சிவனில்லை யென்று சொன்னாற் களிபே
கிசப்புதற்கு நீதான் யார் 15

சித்தத்திக்காகவே செப்பினேன் கன்மமிதை
முத்தியையறிவ தென்றாற் களிபே
முதுணர்வை யுணர்வதுவே 16

சொந்தநமதுருவைச் சோதிக்கச் செய்ததொரு
அந்தக்கரணம்தின் களிபே
அருள்வடிவை யென்ன சொல்வேன் 17

கற்பனையான் தெல்லாங் கற்பனைகளென்றறிந்தால்
அற்பமுவே றில்லையடி களிபே
அப ரோகூந்தான் றுளடி 18

அந்தக்கரணம்தி ன் முக்கற்ற பேர்களுக்கே
எந்தினி னுபவங்கள் களிபே
இனிக்குமே சத்தியமாய் 19

அந்தக்கரணம்தி ல் முக்கடைந்த பேர்களுக்கு
சொந்த வனுபவங்கள் களிபே
ஜோலிக்கா தொருநாளும் 20

அருளையடைந்தவர்கட் கடைபாள் மேதெனிலே
மருளம்பயநீங்கி களிபே
மகிழ்ந்திருப்பார் தன்வடிவில் 21

தேசிகன் மொழிகேட்டுத் தெரியாதான் றன்வடிவை
வேசரியே றிகூயமாய்க் களிபே
வேதத்தின் சம்மதமே 22

துக்க மென்றகன்வர்களைத் தொலைத்து நொடிதனிலே
இக்கணத்தி லென்வடிவாய்க் களிபே
இருந்தேனெனப் பொழுதும் 23

மோகூதந்தனைநான்வேண்டேன் மூவுலகந்தான்வேண்டேன்
மோகூதமாமென்வடிவிற மூவுலகத்தெய்வமென்கினியே
மூவுலகங்கற்பிதமே 24

கொடுத்திடுபவ நெல்லாக் குவலபத்திற் நெய்வமாம்
கெடுத்திடுபவர் களெல்லாக் கெடுத்திடுபவனென்கினியே
கீழான பாவர்களே 25

அளவில்லாச் சரத்திரங்க ளந்தக்காண சமை
உளவறிந்து நின்றதனாற் கினியே
உதறிவிட்டே னக்கணமே 26

தன்வடிவாய் நிற்பதுவே தனித்தபெரும் யோகமது
பின்னைவேறுண் டென்றே கினியே
பிதற்றிடுதல் வீணமே 27

பேருமூருமில்லாத பெரும்பொருளாமென்வடிவை
பேருமூர்நின்னமாய்க் கினியே
பேசிடுத லென்ன மதி 28

தர்ம மென்றாற்றன்வடிவிற ரூனாகிற்பதுவே
மர்மமுள்ள தர்மமிதாந் கினியே
மாணிலத்தி லுண்மையிதே 29

உண்மையறிந்தனானி யுலக்துசென்னை வுக்கியங்கள்
இம்மையி லு மறுமையி லுந் கினியே
எப்பொழுதும் நிகழாமே 30

ஜென்மமெடுத்தபவன் செய்கின்றவேலெயின்ன
உண்மையறிந்துசதா கினியே
உணர்வாக நிற்பதுவே 31

சாந்த நிலையாந்தன்னைச் சார்ந்த பெரியோர்களுக்கே
நேர்ந்த தெல்லாஞ்சுகமே கினியே
நிகழாமாய்க் கண்டறிந்தோம் 32

நான்பிரம மென்றறிந்தால் நானிலத்தின் முழுமனிதன்
நான் ஜீவனென்றறிந்தால் நான் மனமென்கிளியே
நானிலத்தின் மனிதப்பதர் மனமென்கிளியே 33

தீர்த்தந்தனக்குமோகூடம் ஜெகத்திலே நாம் கொடும்போம்
தீர்த்தத்தால் நம்முடைய மனமென்கிளியே
ஜென்மம்க ளொழிவதில்லை மனமென்கிளியே 34

மெய்யான சாஸ்திரத்தில் மிதக்கும் பரோகூவெண்ண
நெய்யாகச் செய்துவைத்தேன் மனமென்கிளியே
நின்மல மனத்தோருக்கே மனமென்கிளியே 35

தாண்டவராயர் செய்த சதவநவநீதத்தில்
தாண்டவமாடுகின்றேன் மனமென்கிளியே
தன்மயமா பெப்பொழுதும் மனமென்கிளியே 36

சுருதியுபசாரமதாய்ச் சொன்னதொரு வாக்கியத்தை
சுருதியறிந்து விட்டாற் மனமென்கிளியே
கலங்கிடா தெவ்விதத்தும் மனமென்கிளியே 37

ஒருசொல்லாறியவைக்கு முன்னையுள்ள நூலிதவாம்
மருசொல்லுக் கேதுவில்லாக் மனமென்கிளியே
மவுனத்தில் முடிந்து விடும் மனமென்கிளியே 38

நியேதான் பிரமமென்று நோக்கச்சொல்லி விடும்
நியேதானில்லைபென்றும் மனமென்கிளியே
நிலைக்குமோ பின்னை யொன்று மனமென்கிளியே 39

அஞ்ஞானத்தைதவிர்க்கு மப்பரசியானவர்க்கு
மெஞ்ஞானமே விடாக் மனமென்கிளியே
விளம்பினே னுண்மையிதே மனமென்கிளியே 40

திரிகரண சுத்தியுள்ளேரன் திராமும்கூறிற்சே
ஒரு குருவா முத்தமனார் மனமென்கிளியே
உடனேதானே மோகூடம் மனமென்கிளியே 41

பந்தீரோகமுமில்லை பரஜீவ வைக்கியமில்லை
சொந்தமா நமதுருவைக் கிளியே
சீசாதனைசெய் தறிவதுவே 42

எல்லியற்றா பூரணம் நாடுஎன்குநினைந்து சின்னேன்
சொல்லளவிலில்லையிதைச் கிளியே
சீசாதித்தே யறிந்திடுங்கள் 43

அளவில்லா வண்டமெல்லாந் திவினிடந்தற் பிதமே
வளவையறிந்து விட்டாற் கிளியே
ஒருக்காலும் பிறப்பில்லையே 44

சொந்த வடிவினிற்குச் சுகமாகு மெப்பொழுதும்
அறிதப் படிப்பையெய்தன் கிளியே
அகத்திடத்திலே யறிந்தேன் 45

அகந்தனிலேயுண்டான ஆரோபமாம் பொருளில்
இகந்தனிலே மோகம் வைத்துக் கிளியே
வண் கெடுவீர் மானிடரே 46

அண்டமெல்லாந் தன் வடிவாயனுபவத்திற் கண்டறிந்தால்
உண்டேர விதற்கிணையே கிளியே
உண்மைப் பொருளெப்பொழுதும் 47

பாடினேனிர்த்துலை பங்குடொகுவதற்கு
ஈடுண்டோ விவேகத்திற்குக் கிளியே
இன்னுமொரு நூலுளதோ 48

ஆகிருருவாகிய அறிவான தன்னிலையே
ஜோதி வடிவாயறிந்தாற் கிளியே
சொர்க்கமு பிதுவாமடி 49

நான்பெற்ற பூக்கியந்தை நானிலத்திலாநறிவார்
தேனறியானேனான் கிளியே
திகம்பரனெப்பொழுதும் 50

ஆன்ன தானம்புரித லதிக மென்று சொன்னாலும்
தன்னையறிவதுவே
தலை சிறந்த புண்ணியமாம்

கிளியே
51

கடவுளுமென்றறிந்தார் கைகண்ட புண்ணியமாம்
கடவுளு மல்ல வென்றார்
கைகண்ட பாவமிதே

கிளியே
52

குண்டு போட்டு மாராது குவிர்து நின்ற தன்னிலையை
கண்டவர் மயங்குவாரோ
கலங்கார்க ளெவ்விதத்தும்

கிளியே
53

வெளிக்குள் வெளியதனை விவேகத்தாற் கண்டறிந்தேன்
ஒளிக்கெல்லா மொளிநானாய்க்
உணர்வாய் நிறைந்து நின்றேன்

கிளியே
54

பூமியிலெருப் போட்டால் புனித முள்ள நெல் விளையும்
நேமமுள்ள குரு பத்தியாற்
நிற்குமே மோகூதமது

கிளியே
55

நவநவமாம் யுத்திகளை நம்மிடத்திற் கண்டறிந்தால்
தவத்தின் மகிமையிதே
தக்க பெரியோர்களுக்கே

கிளியே
56

சிவமே நாமென்றறிந்தார் சிவனடிபாரன்னவரும்
தவங்களெல்லா முடித்த
தக்க பெரியோராவரே

கிளியே
57

பளிக்கு மண்டபத்துணின்று பதைத்திடு நாயர்காமல்
ஒளிக்குளொளியாக்கண்டு
உள்ளமுமகிழ்ந்து நின்றேன்

கிளியே
58

ககன முதித்தொடுங்கக் கண்டவர்க்குநூந்தால்
வகையாய் நாம்பிறந்ததுவுந்
வாஸ்தவ மெனலாமே

கிளியே
59

எட்டு தூங்குஞ்சகம் போன்றகிரக ஞானிககம்
கிடந்து தூங்குஞ்சகம் போற் கிளியே
கெம்பிரத் துறவி சகம் 60

தன்னையே பொருளாகத்தானேயரிந்துவிட்டான்
யின்னை ஞானத்தின் முடிவு கிளியே
பேராத வன்மையிதே 61

எந்தப்பிரமமதை யிச்சித்தடைவார்களோ
அந்தப்பிரமமதைக் கிளியே
அகமெனக் கண்டறிந்தேன் 62

திரிமூர்த்திப் பதவியெல்லாம் திரணமெனவறிந்தால்
ஒருவ்வராக்கிய முடிவு கிளியே
உன்மையுள்ள முழுக்கூறுவிற்கே 63

புண்ணிலையாகை வைத்துடன் போதமிழந்திடாமல்
தன்னியனாகச்செய்த கிளியே
தவமகிமை யென்ன சொல்வேன் 64

கோடான் கோடிபேர்கள் கோடிவிதஞ் சொன்னாலும்
நாடியே தனையறிந்தோர் கிளியே
உடுங்கார்க ளெவ்விதத்தும் 65

வேதங்கடந்தமஹான் வெகுவிதம் நடந்தாலும்
வேதமே சம்மதிக்குங் கிளியே
வேதங்க ளவர்க்கில்லையே 66

திடமில்லாப் பேர்களுக்குத் திடங்கொடுத்தார் சற்குருவும்
திடமே வடிவெடுத்த கிளியே
திரனஞ் சொன்னதிதே 67

ஆரணத்தின் வாக்கியத்தை அனுபவத்திற் காட்டிவைத்து
பூரண நீ யென்று சொன்ன கிளியே
போதமாந் தேசிகனே 68

ஆனவவத்தை முன்று மாற்று தத்துவமும்
நான்ல்ல வென்றறிந்து கிளியே

நானாய் நிறைந்து நின்றேன் 69

கூடிப் பிரிந்திடாத கூடஸ் தப்ரம்மதை
நாடித்தானே தெளிந்தாற் கிளியே
நல்லமான மோகூமிதே 70

அரசிற்கரசனாக ஆக்கிவைத்தார் தேசிகரும்
முரசறைந்து சொன்னேனடி கிளியே
முழுசூசுக்க ளானவர்க்கே 71

ஆக்குப்பொரையினில் வந்தகப்பட்ட முயல்துபோல்
தாக்கற்ற தன்மயமாய் கிளியே
தங்கினதை யென்ன சொல்வேன் 72

பசுமரத்தாணியைப்போற் பதித்துக்கொண்ட போர்களுக்கு
ருசிக்க வேறு நூலுளதோ கிளியே
ருத்திரன் மேலாணை சொன்னோம் 73

ஞானிகள் சொன்ன துவே ஞாலம்தில் வேதமென
ஆனியற்ற பேர்கள் தானே கிளியே
ஆறிந்திடுவா ருண்மையதாய் 74

கவிகள் பல்வுங்கற்றுக் கண்டபடி சொல்லிடலாம்
தவியாமற் தன்வடிவிற கிளியே
தங்கினதை என்ன சொல்வேன் 75

கட்டைதனிலே கண்ட கள்வன் போலாகிடாமல்
நிட்டை யென்ற நிகூயத்திற கிளியே
நிற்பவர்கள் முத்தர்களே 76

அளவில்லா ஜென்மமெல்லா மரையிமிட த்தினீக்கி
உள பொருளாந் தன்வடிவிற கிளியே
உறையவைத்த தேசிகனே 77

தூரமல்ல வேறுமல்ல தூயதூர் தன்வழிவம்
புறமுன் முள்ளவர்க்குக் கிளியே
புகுத்தறிய வெண்ணுதே 78

தன்மயதிருஷ்டியுள்ளதக்கபெரியோர்களுக்கே
இம்மையிலே முத்தியதாங் கிளியே
இதிலேது மையமில்லை 79

தூங்காமற்றாங்குஞ்சுகித் தூங்கிக்கண்டாற்றன்னிடத்தில்
நீத்காமின்கிவிடுங் கிளியே
நீடிய ஜகமனைத்தும் 80

சந்தியாவந்தனென்றுச் சர்வேசுலீலனுமே
முந்தியொன்று யறிவதுவே கிளியே
முதன்மையாஞ் சந்தியிதே 81

சித்தியிலே மயங்கி சிறிப்புற்று வாழ்ந்திடலும்
முத்தியவர்க் கல்லையடி கிளியே
மொழியலா முத்தியைப்பேரல் 82

அந்தகன் னுகளினக்கரம் அறியாதான்கற்ற கல்வி
சொந்தவடி வறியான் கிளியே
சுதமுஞ் சுகமாமோ 83

பரம்பொருளாற் தன்னையே பதமாய்ப்பிரித்தறிந்து
திரமுக நின் னுரீயுங் கிளியே
தெளிந்து விளையாடிடுவாய் 84

கருமங்கலிற்கூட்டுண்டு கனிக்குங் கயவர்களே
மருமமா மறிவினின்று கிளியே
மகிழ்ந்து விளையாடிடுவீர் 85

தேசிகனையன்றிலேறு தெரிசிக்கத் தெய்வமில்லை
யோசித் துணர்ந்தவர்க்குக் கிளியே
உண்மையுள்ள சொர்க்கமிதே 86

- தன்னை யறியாதவர்க்கே தலையளவு பஞ்சம்தாம்
தன்னை யறிந்து விட்டார் கினியே 87
- தலைசிறந்த பாக்கியவான்
அறிவை யறியவைத்த ஆரியன் சொற்கேளார்கு
பிரியாது ஜென்மவினை கினியே 88
- பெருமான் மேலாணை சொன்னோம்
ஆசிரியரானது மறிவை யன்றி வேறு சொன்னால்
யோசித்து நீக்கிடலாக் கினியே 89
- உண்மை யறிந்தவர்கள்
அறிவையன்றியீசன்வே றன்னியமாயிருந்தற்சொல்
தெரிந்துநாமறி வென்று கினியே 90
- தேசிகன் மேலாணை சொன்னோம்
நிஜாநந்தபோதமதி நிலைநின்று பார்த்தேனான்
அஜாத வாத மேயுள்தான் கினியே 91
- அப ரோகந் தான்ருனடி
தன்னைமறந்தவனே தனைக்கொன்ற பாதகனும்
தன்னை யறிந்தவனே கினியே 92
- தவமுடித்த மேலோனும்
ஓடியலைந்துமன முள்ளுழன்று வாடியதை
நாடித் தானாக்கிவைத்த கினியே 93
- நற்பரமாஞ் சற்குருவே
இருளற்ற ஞானமதை யின்பாயறிந்திடாமல்
வரும் ஞான மென்றுரைக்குங் கினியே 94
- வம்பர்களுக் கென்னசொல்வோம்
இந்த ஞானவர்க்கியத்தையிகழ்ந்தபெரும் பாகியற்கே
சொந்தநாகந் தனிலே கினியே 95
- தோய்ந்தே யழுந்திடுவார்

- வேணுமென்றும் பெண்கொள்ளுவேண்டாமென்றும்
புறநாடு நள்ளிவிடு
நறநிற்து தள்ளிவிட்டேன் கிளியே
நான் மறைகள் சொன்னபடி 96
- நாமமுபுத்தரையில் நாமில் மூவரானாலும்
சேமமா யறிந்தாலும் கிளியே
நிகழ்ந்திடுங் கலகமதே 97
- நல்ல கொருபிரமம் நாமாயிருக்கும் போது
இல்லறந் துறவறங்கள் கிளியே
எந்தனக்கே தெப்பொழுதும் 98
- குருசீடசம்வாதத்தைக் குருபுத்ராபேயறிவார்
மருவுமமுக் குடைய கிளியே
மானிடப் பேயறிந்திடுமோ 99
- திருமுர்த்திகளானாலும் தீயவழியில் நடந்தால்
ஒருசட்டஞ் செய்திடலாக் கிளியே
உண்மை வழியில் நிற்போன் 100
- பிரமத்தை யறிபாதோன் பிழையற்ற குத்திரனும்
பிரமத்தை யறிந்தவனே கிளியே
பெரிதான பிரமமனனும் 101
- அறிவையறிந்தவருக் கனுஷ்டானஞ் சொன்னுகிறேன்
பிரியாமற் நன்வடிவிற கிளியே
பிரமமாய் நிற்பதுவே 102
- நாசனற்கும் நான்முகற்கும் நடுவே முனிழந்தகிவம்
பூரண நானென்றறிந்தாற் கிளியே
புனித முள்ள சொர்க்கமதே 103
- காயகற்பங் களென்றாற் கண்டறிதல் தன்னறினை
சொயற்ற வாழ்விதுவே கிளியே
துண்ணறிவு விறைந்தவர்க்கே 104

கூட்டிக்குமித்துநானே குளிர்காய்ந்தேன் குப்பையெல்லாம்
நாட்டிலுள்ள பேர்களுக்குக் கிளியே
நான்றியச் சொல்லி விட்டேன் 105

ஞானதீர்த்தந்தனிலே ஸ்நானஞ் செய்த பேர்களுக்கு
ஊணப்பிறவியது கிளியே
ஒழிந்திடுதல் நிகூயமே 106

மாசற்ற தன்வடிவை மாநிடர்கொல்லோர்க்கும்
நேசித்தே யுணரும்படி கிளியே
நிகழ்த்தினே ணுண்மையிதே 107

உடலெனும்பந்தம் நீங்கி யுணர்வே நாமென்றறிந்து
நடனம் புரிந்திடுவோங் கிளியே
நாளிலத்தி லெப்பொழுதும் 108

பெத்தனைக் குறித்து நாமுத்தனைன்று சொன்னோமே
முத்தனுமில்லையடி கிளியே
மோனமதில் நின்றவர்க்கே 109

தத்வமளி வாக்கியத்தைத் தாரணபுரிந்தவர்க்குச்
சத்தியமோ முத்தியிதே கிளியே
தாரணியில் யாவருக்கும் 110

உரிமையில்லாத் தன்னுடலிலொருரோமந் தோன்றுதல்
[போல்
அறிவான் தன்வடிவிற கிளியே
அண்டமெல்லாக் கற்பிதமே 111

அண்டமெல்லாம் நிறைந்தே அறிவாக நின்றதன்னைக்
கண்டவர்க்கு மோகூடடி கிளியே
கண்டிடாற் கில்லையடி 112

அடிநடுமுடிவின்றி அறிவான் தன்னிடையில்
நட்டம்புரிய விடமுமுண்டோ கிளியே
நன்மன முள்ளோர்க்கே 113

அறிவையறிந்துநின்றால் துவேதான் பிரமவித்தை
பிரிதில்லை ஜெகந்தனிலே களியே
பெருமான் மேலானை சொன்னோம் 114

சிவசின்னம் பூண்டதனற் தீர்ந்திடுமோ ஜென்மவினை
சிவமே நாமென்றறிந்தாற் களியே
ஜென்மவினை தீர்ந்திடுமே 115

வேதமடைந்தவிடம் விவேகியரகத்தனிலே
நாதனின் நிருவருளாற் களியே
நான்றிந்து சொல்லிவிட்டேன் 116

காமாதிகளை வென்று கருத்தொன்றாய் நிற்பவர்க்கே
ஏமன் பயமில்லையடி களியே
எப்போது மறிவவரே 117

அன்னிய ஜோதியெலா மவிந்திடுங் ஜோதியதாம்
தன்னியன் தன்வடிவங் களியே
தனித்த பெரும் ஜோதியடி 118

அகவுழைப்புள்ளவர்க்கே அறிவுதானாய் விளங்கும்
இகவுழைப்புள்ளவர்க்குக் களியே
எப்படித்தான் விளங்கும் 119

பிரமம் நாமென்றறிந்தாற் பீதியற்ற லங்கோடு
மருமமுள்ள மோகூமிதே களியே
மானிலத்தில் யாவருக்கும் 120

மூன்றாசையுள்ளவர்கள் மூவுலகினின்றாலும்
தோன்றாது தன்வடிவங் களியே
தொந்தமற்றுத் தானிருக்க 121

கன்னல் மொழியாபலென்னைக் கரையேற்றிவிட்ட தந்தை
அன்னையினு மினிதாந் களியே
வன்பான தேசிகனே 122

வேதாந்த முந்துறவும் வினென்று துஷிப்பவன்
 ஸ்ரீதன்ற்ற மனைவியர்போற்
 ஸ்ரீரணிலத்திற் பாவியவன் 123

உந்திக்கமலமதி லோங்குஞ் சதாசிவத்தைச்
 சொந்தவடி வாயறிந்தாற்
 சொர்க்கம்நா மேனாகோம் 124

ஞானந்தனையறிந்து ஞானமாய் நிற்பவர்கள்
 ஞானிவசிட்டரவர்
 ஸ்ரீரணிலத்தில் பாவருக்கும் 125

புகழினுக் கிச்சைப்பட்டு புகட்டிவைத்த வாக்கியங்கள்
 இகழ்ச்சியே தந்துவிடுங்
 இதுதிலேது மையமில்லை 126

அஞ்ஞான முற்றவர்க்கே அந்நையவில்லை சரஸ்திரங்கள்
 ஸ்ரீஞ்ஞான முமுகூகிறற்கே
 தேதினியிற் சொன்னேனடி 127

நானுரெனவின விதன்ருய்ப்பிறித்தறியான்
 வினான ஜென்மம்தே
 வேசரியாய்ப் பிறந்திறப்பான் 128

பண்டிதர் முதலாகப் பாமரர்களெல்லோரும்
 கண்டு தெளிவதற்கே
 கருணையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் 129

கிசவாச்சமென்பதுவே விபுவாதனையறிதல்
 ஸ்ரீசியாயறிந்து விட்டாற்
 ருத்திரனா மன்னவனும் 130

தன்னை மறந்துவிட்டுத் தற்பாத்தைத் தேடுவது
 தன்மனை விதவைபென்று
 தானே புலம்புதல்போல் 131

வேதமெனும் வன்னத்தில் வெகுள்ளாய்த் தேடிக்கண்ட
போதமெனும் பச்சிலையைக் கிளியே
புசித்தேனே தானாக 132

விண்ணோரினுஞ் சிறந்த வேதாந்தனுபவிக்
கண்ணினு மேயினிதாய்க் கிளியே
கிருத்திலே யான்பணிவேன் 133

அத்துவித ஞானமொன்றே அகற்றும் பிறவிநோயை
எடுத்துவித ஞானமெல்லாம் கிளியே
எத்துமோ பிறவிநோயை 134

அம்பிகையின் வடிவ மபரோகூர்தாவினன்று
சும்பியறிந்து விட்டாற் கிளியே
ஞானிலத்தில் மோகூமிதே 135

கிட்டையிலிருக்க கிணைந்தலைவெல்லோரும்
கிட்டையை விட்டெனக்குக் கிளியே
கிண்கவிட மில்லையடி 136

கிட்டையிலேயிருக்க கிணைப்பதுவே பந்தமெனக்
கட்டாயப்படுத்திச் சொன்னார் கிளியே
கண்டறிந்த பெரியோர்கள் 137

அறிவெனும் வுன்னிமுட்டி அனைத்து மெரித்துவிட்டேன்
தெரிவதற்கு யாதுளது கிளியே
ஜெகந்தனிலே யெப்பொழுதும் 138

கண்டகனவைபெல்லாம் கருத்தான்றிச் சொல்லிவிட்டேன்
கண்டறிந்த பேர்களிதைக் கிளியே
கண்கார்க னெப்பொழுதும் 139

வேதங்களுக்கெட்டாத விசேகமவுனனந்தம்
நாதனருளாலறிந்தாற் கிளியே
நானிலத்தில் மோகூமடி 140

விண்ணினு முண்ணினும் விளங்கியிலங்கும்படி
நண்ணியே வருள்சுரந்த களியே
நற்பர குருமூர்த்தி 141

நான்பிரம மென்றறிந்தார் நன்மை மிகுமைக்கியமிதே
தூன்றி நென்றறிவதுவே களியே
நாணியிற்சின் முத்திரையே 142

விரக்தியாம் ஞானியர்க்கு வேண்டும் பொருளையெல்லாம்
சிரத்தின்மேற் சுமந்தீசன் களியே
தேடியருள் புரிவான் 143

குற்றமுள்ள பேர்களுக்குக் குற்றமாய்த் தேர்ன்றமிழ
குற்றமற்ற பேர்களுக்கே களியே
குற்றஞ்சொல்ல யிடமுமுண்டோ 144

பூரணத்தினிலையான் புத்தியில் ரோகமுள்ளோன்
பூரணத்தின் குற்றமல்லக் களியே
ஆழந்துரீ வுன்றிப்பார்த்தால் 145

சத்திசிவந்தானென்று சங்க்ரகமாய்ப்பறிந்தால்
சத்தியமா முத்தியிதே களியே
சகத்திலுள்ள பேர்களுக்கே 146

ஊழான சஞ்சிதத்தை யொழித்த மஹான்களையும்
பாழான ஜீவரெல்லாம் களியே
பழி சொன்னாலஞ்சுவரோ 147

போற்றித் தனையறியார் புத்திகெட்ட மானிடரே
தூற்றுவதேன் நல்லோரைக் களியே
தூய்மையற்ற பேதமையால் 148

மைமாயையாமனைத மதியாலறிந்து விட்டால்
நையார் பிறவியிலே களியே
நவின்றனர் ஜனகருமே 149

முற்றுத்திறந்த முனிவர் பேரலாளுமே
பற்றொழிந்தாலன்றி யந்தோ
பலியாது தன்வடிவம்

கிளிமே
150

யானையின் நண்பலத்தை யானையறியாததுபோல்
தானும் பலமறியார்
தாரணியில் மாணிடர்கள்

கிளியே
151

வேதந்தி தவருன விவேகமுள்ளவப்பியாசி
வேதங்கடந்த ஞானி
விநோதமதை யென்ன சொல்வேன்

கிளியே
152

இடியிழந்தால் விடு மிடிந்து தகர்ந்துவிடும்
இடியையுந் தகர்த்துவிடும்
இன்பமுள்ள ஞானமொன்றே

கிளியே
153

நீர்மே லெழுத்ததுவும் நில்லாது கண்டிருந்தும்
பாருலகம் நின்றிடுமோ
பரம்பொருளார் தன்வடிவில்

கிளியே
154

மனமெனும் பெண்மணியை மணந்தவர்களுல்லோர்க்கும்
கிளியே
155

புத்தியைத் தீட்டுகின்ற புருடனுக்குச் சொன்னதிது
கத்தியைத் தீட்டுகின்ற
கயவருக்கு சொல்லவில்லை

கிளியே
156

பேதபாவனை பெற்றால் பிரமனானது மென்ன
ஏதமாம்பிறவி நீங்காங்
இசைத்திடுமே வேதமெல்லாம்

கிளியே
157

தழுக்கடித்து மொழிந்தேன் தாரணியிலெல்லோர்க்கும்
கழுக்கப்படுத்த வில்லை

கிளியே
158

நீர்மே லெல்லோர்கள்

அத்தனையும் பொய்தானே அனந்தவடிவம் நானே
சத்தியமாகச் சொன்னேன்
சகத்துள்ளோ ருணர்வதற்கே

கிளியே
159

ஞானகற்பம் தரித்து ஞானப்புதல்வன் பெற்றேன்
வான சிதாசகன்
வைபகமெல்லாம் நிறைந்தோன்

கிளியே
160

தாடிமீசை நறைத்துந் தனையறியாப் பாலர்களே
வாடிவதங்கி வெந்து
வாழ்நானைப் போக்காதீர்கள்

கிளியே
161

சொல்லிற் செயித்திடலாஞ் சோர்வில்லாத் தன்மையினால்
அல்லும்பகலும் மில்லா
அறிவானுற்கென்ன குறை

கிளியே
162

வேதார்த வாயுதத்தை வினாக்களையாற மிகுந்தவை
நாதனு மவன்தானே
நானிலத்தில் யாவருக்கும்

கிளியே
163

நானே பிரமமென்றால் நானின் மதாரமிதே
நானே தானாகி நின்றாற்
தாரணியிற் சஞ்சீவியாம்

கிளியே
164

சாத்திரத்தையே கனவாய்ச் சாத்திரதைபா யறிந்தால்
நோக்கவேறு மோகமுண்டோ
றண்ணறிவு வாய்ந்தவர்க்கே

கிளியே
165

உண்டாலினிக்குதடி உண்மையுள்ள தன்வடிவம்
கண்டறிந்து சொல்லிவிட்டேன்
கருத்தான மானிடங்க்கே

கிளியே
166

ராம மந்திரமான ரமிப்பான தன்வடிவை
நேமமாயறிந்து விட்டாற்
நிசுஷயமா மேர்சுஷமடி

கிளியே
167

சமாதியென்ற தன்வடிவைச் சமமாபறிவதுவே
சமாதியென்றால் மற்றதொன்றைக் கிளியே
சார்ந்துமே வாழ்வதுண்டோ 168

நானறிந்தேனில்லையென்று நானிலத்திலென்ன சொல்வேன்
நானாயறிந்து விட்டாற் கிளியே
நானிலத்தில் மெளனமிதே 169

அறிவைபே நானென்று அனுஷ்டித்த பேர்களை யே
பிரியமுடன் நான்தொழுவேன் கிளியே
பேதமற்ற தன்வடிவாய் 170

கன்னியை முண்டப்புகல் கன்னிகழிவதில்லை
கன்னி கழிவதென்றால் கிளியே
கடவுளாகத் தனையிடுதல் 171

பஞ்சரத்தனைத்தவிடுத்துப் பரமான்ர்தங் கொடுத்துப்
பிஞ்சிலெனக் களித்த கிளியே
பெருமானார் தேசிகனே 172

காணாமல் வேண்டெல்லாக் கண்டபடி சுத்தியென்ன
கோணம லென்னுடனே கிளியே
கூசாது பேசிடுவீர் 173

முகத்திலே மீசையுள்ள முழுமனிதநீயானால்
இசுத்திலேயிப்பொழுதே கிளியே
என்முன் வந்து பேசிடுவாய் 174

கடைந்துபார்த்தால் நாமே கடவுள் சொருபமென்று
கடந்த மகான்களுமே கிளியே
கண்டறிந்து சொன்னதிதே 175

அகந்தனிலேயுண்டான அறிவுருவாந் தேசிகனே
இகந்தனிலே கண்டறிந்தோர் கிளியே
எல்லோரும் வாழியவே 176

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை நாளம்-ஆதி

ஆனை முகவனான ஆகமலர்ஞானவள்ளல்
தானை ஞானானந்த சாழியல்லே. குருந்தா

ஒமென்ற வோரொழுத்தே ஓர்வடிவாகி வந்து
யாமென்றறிய வைத்தே அற்புதனே குருந்தா

சச்சித்தானந்த சுவரமி சாற்றிய வாக்கியத்தை
ரிச்சயப்படுத்திய நித்தியனே குருந்தா

இந்திர பிடத்தி லினங்கின பேருக்கெல்லாம்
சொந்த வடிவாய்க் காட்டும் ஜோதிமயமாக் குருந்தா

சாதுசங்கத்தைச் சார்ந்து சதாநாம வாக்கமிர்தம்
போதும் போதுமெனத்தந்த பண்ணியனே குருந்தா

முடி விழிக்கு முன்னே மூவுல்குங் கரைத்து
நாடித்தானுக்கிவைத்த நற்குணனே குருந்தா

சந்தர நாதனும் ஜோதி அகிலாண்டமும்
மைந்தராய்ப் பெற்ற கென்ன மா தவமோ குருந்தா

ஜாரொதைக் கேட்டாறு மனுபவமாகச் சொல்ல
பாரிலெந்தனுக்கீந்த பண்டிதனே குருந்தா

தானாது மேனிலையைச் சாருமுமுக்கூட்கு
தானாஞ் செங்கோலைத் தந்த தற்பாளனே குருந்தா

வினா முலகமதில் வினாயக் கெடாமெனினத்
தானாகச் செய்த தொரு சாதவிதனே குருந்தா

அகத்தை யறியொறுந் அந்தகனா வெண்ணைச்
சுகத்தின் வடிவாய்க் கிசய்த சந்தரனே குருந்தா

அறிவின் வடிவமென் னுறுப்ரோக்ஷ ஞானநிலை
தெரியும்படிக்குச் சொன்ன சின்மயனே குருநாதா

காடுமலைகளிலுங் கலங்கித் திரிந்த வென்னை
விடு காட்டிக்குொடுத்த விலகலுணனே குருநாதா

அறிந்தேந் வறியாமலோ அறியாமதலைச் சொல்லை
தெரிந்துமறிக்கச்செய்த தேசிகனே குருநாதா

மிதி கல்லாயுற்ற வென்னை மிதியாமலே யெல்லோரும்
துதிக்கும்படிக்குச் செய்த தூயவனே குருநாதா

மறையின் பெருநூலை யெல்லா மரைக்கரமலே யெடுத்து
உரைத்தறியச் செய்தபென் னுத்தமனே குருநாதா

கருணைக் கண்ணுலென்னைக் கணரபேற்றிவி ட்டதந்தை
அருமைபுயென்ன சொல்வேன் ஆண்டவனே குருநாதா

உந்திக்கமலமதி லொளிநுஞ் சதா சிவத்தை
அந்தக் கரணமதி வறியவைத்தாய் குருநாதா

மாயா மயக்கத்திலே மயங்கிக் கெடாமலெனைத்
தாயாய் வந்தாட்கொண்ட தம்பானே குருநாதா

வெட்ட வெளிப்பட்டமதை விவேகத்தினுலெனக்குத்
திட்டப் படுத்திவிட்ட சின்மயனே குருநாதா

மாதா சங்கத்தை யெல்லா மதித்து யுகத்தினுலே
சாது சங்கமாய்ச் செய்த சற்குணனே குருநாதா

குருகிருபையைப் பெற்றோன் கோடஸ்வரனா மன்னோன்
மருப்பு மிதற்குமுண்டோ மாதவனே குருநாதா

பயத்தைப் பறக்கடித்துப் பதமான தன்வடிவில்
நயமாகச் செய்துவைத்த நாயகனே குருநாதா

என்னஞானமோ விதி வெவ்விதத்தும் ஈழுவா
 தன்னைத் தானாகச் செய்த சத்தியனே குருநாதா
 கல்லினு முரமான கடின தத்துவங்களை
 சொல்லி யறியவைத்த சுயஞ்சோதியாங் குருநாதா
 என்ன செய்தேனோ நானு மென்னை யறியாமலே
 தன்னைத் தானாகச்செய்த தத்துவனே குருநாதா
 அண்டமுழுது மோங்கி அனுசூதமாய் நிறைந்து
 தொண்டருளத்தினின்ற தூயவனே குருநாதா
 தன்னையே தானுக்கித் தன்னுனை வேறில்லாமல்
 சொன்ன குருவுக்கென்ன சொல்லுவனே குருநாதா
 எத்தனை கோடி யுகம் என்ன சொன்னாலுங்கூட
 ஐத்தி தனையறிந்தா லுண்டோ சொல்ல குருநாதா
 பன்னிப் பன்னியேயிதைப் பலகாலும் பேசினாலும்
 எண்ணிக்கையிலடங்கா வென்னுருவே குருநாதா
 கற்பனைகளற்றுக் கடந்த மவுனந் தானாய்
 அற்பமு வேறில்லாத ஆண்டவனே குருநாதா
 அச்சங்களை யகற்றி ஆனந்தந் தானெனவே
 நிஷ்பயப் படுத்திய நின்மலனே குருநாதா
 அமர்கட்கு மெட்டாத அறிவானவோர் பொருளை
 தமதுருவாகச் செய்த சாஸ்வதனே குருநாதா
 விசனமென்ற பதனா விவேக காற்றினுற்றாத்தி
 நிசமான தன்மணியாய் நிற்கவைத்தாய் குருநாதா
 சன்னிதான மகிமை சார்ந்த பெனக்குவந்த
 உன்னதமென்ன சொல்வேன் உத்தமனாக் குருநாதா
 மாயையால் மயங்குதே மானில ஜீவரெல்லாம்
 மாயையும் மயங்குதே மதியா மறிவிற் குருநாதா
 ஆதிக்கமென்று மில்லா அனீர்வசனிய மாயை
 சோதிக்கிலில்லையே தூயவனே குருநாதா

மங்களம்.

இராகம் தோடி தாளம்—ஆதி

மங்கள மங்களமே நித்திய சப மங்கள மங்களமே

அனுபல்லவி

துங்கக் கஜமுகற்கும் தூய முருகனுக்கும்
சங்கு சக்ரபாணிக்கும் சங்கரனயனுக்கும் (ம)

மண்முழுதும் நிறைந்த மாதவன் பாதுகைக்கும்
பொன்மயமான எங்கள் புண்ணியர் திருவடிக்கும் (ம)

விண்முழுதும் நிறைந்த வேந்தர் குருபாதத்திற்கும்
தன்மயமான எங்கள் சாது சங்கத்திற்கெல்லாம் (ம)

சச்சிதானந்தஸ்வாமி சார்ந்த பரம்பரையின்
சத்து சொரூபகந்த சுவாமி கழவினைக்கும் (ம)

எண்ணின் எண்ண முடித்து விட்டேன்
என்குரு க்ருபையைப் பெற்றுவிட்டேன்
தன்வடிவாக நிறைந்து விட்டேன்
தனிஞான வள்ளலா யாகிவிட்டேன்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிய

ஆத்மானு சந்தானக் கிரமம்—தசகம்.

ஒதமண்ணிலே புதகமிங்கிலை யொளிநுந்தேசிலை காலிலை
புதவிண்ணிலே யிந்தியம்மிலை புகன் றவைகளின் றிரளிலை
யேதுமேவிப சாரமேவி யிறப்பதாவிச் சுழுத்தியின்
மீதியாயுள பூரணனந்த மேனியான சிவோகமே. (1)

சாதியுமிலை யாச்சிரமமிலை சாதியாச்சிரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை நிதித்திபாசன் யோகமே
யாதியுமிலை கற்பனையப வாதவாசிரய மாதலால்
சோதியாய்நிலை நின்றபூரண சுத்தரூப சிவோகமே. (2)

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை தங்குலோகங் களுமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள் சகல தீர்த்தங் களுமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட ராதுநீங்குத லான்மகா
னந்தபூரண சத்யகேவல ஞானநித்த சிவோகமே. (3)

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை பாஞ்சராத்திரமும்மிலை
உன்னுசைனமீ மாம்சையுமிலை யுலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளாதுபவப்பிர சித்ததூய சொரூபமாய்
பின்னமேயற நின்றபூரணப் பிரமமென்ற சிவோகமே. (4)

பகருமேலிலை சிழிலைப்பர வுள்ளிலைப்புற முமிலை
அகலமேநடு வில்குறுக்கிலை யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனச்சுக தாதிபேத வினேசுத்த சிவோகமே. (5)

வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை வேறுபீத சிவப்பில்லை
~~குள்ளமுமிலை நெறுபாதுமிலை குறைபெருந்தன மில்லையே~~
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொரூபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்பவுபாதினே சிவோகமே. (6)

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானிலை, சாத்திரம்படிப் பானிலை
சாத்திரமில் பாடமுமிலை சாற்றுநியிலை நானிலை
சாத்தியாதி சுகத்திலைச்சகல மற்றுமிஞ்சாத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தபோத சிவோகமே. (7)

சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை சார்சுழுத்தி யிலையிதில்
தாக்கு விஸ்வனில் தைசதனிலை தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லை
றாக்கையுமிலை யவையவித்தை விகாரமாதவி னாவை[முன்
நீக்கிநின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே. (8)

அதிவிபாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்றதால்
சுதசித்தப் பொருளானதாற்றனில் வேறென்றைத் தொட

[ராததால்
சததமாயுள சிவமொழிந்திவண் சுகமெனும்பொரு ளேயிலை
அதுவிதென்றுரை செய்தவற்கரி தாமகண்டசிவோகமே. (9)

இல்லையேக மெனுஞ்சொ லுமிரண் டென்றுசொல்லுவ
[தெங்கனே
இல்லையேவல மோடகேவல மில்லைகுனிபா குனியம்
எல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக வேகபூரண வத்துவால்
தொல்லவேத முடிப்பொருடனைத் தோன்றவெப்படி

[யோதுவாம். (10)

புதி சக்ரபூஜை பகவத்பாதாசாரிங் கவாழிகளவர்கண்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விவேக சூடாமணி திருஷ்டித்திரயம்.

சகல வேதாந்த நூலிற் சாரமாய்த் திட்டி மூன்று
திகழுமத் திட்டியாலே திருசியமியாவு நீக்கி
நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிருமலப்பிரமந்தன்னை
யகமென வறிந்த வன்று னகண்டனாய் மூத்த னவன். (538)

பரவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப் பகரக்கோளாய்
விரிவு வாத திட்டி மித்தியா திட்டி மற்றும்
பிரிவெலா நீக்கா நின்ற பிரவிலாப திட்டி மூன்று
மிருமைநீ ரிவைகடம்மி னிலக்கண மியம்பு வாமே. (539)

மருவிய சுழுத்திபோலு மகத்தான தானுபோலும்
பிரமமா மென்னிடத்திற் பிறிதுபோற் காணப் தெல்லா
மொருவனு வேனுவில்லைபுல னானே பென்று
நிருமலப்பார்வை தானே நிகழ்த்திய வாத திட்டி (540)

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திர சாலம்போலும்
பிரமமா மென்னிடத்திற் பிறிதுபோற் காணப் பட்ட
சருவமு மித்தை யாகுஞ் சத்திய நானே பென்று விரிவுறும்
பார்வைதானே மிட்டியார் திட்டி யாகும். (541)

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுந் கனவுபோலு
மொருசிதா காசு மான முருவமா மென்னிடத்திற்
பிரிவுபோற் காணப் வெல்லாம் பிரமமா நானே பென்று
பிரிவிலாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டியாகும். (542)

ஓதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு ளிசைந்ததான
வேதொரு திட்டி யாலு மிருமையாந்திருசி யத்தைத்
தீதற நீக்கி நித்தந் திருக்குமாத் திரமாய் நின்ற
பேதமில் பரமு ணர்ந்து பேற்றினை படைப்பவேண்டும். (543)

பரவிய திட்டி மூன்றும் பரசிதா காசுமான
பிரமஞானத்தி னுக்குப் பேணியவேது வேனும்
பிரிவிலாப் பார்வை யாகும் பிரவிலாப திட்டி தானே
பொருமைபா ஞானஞ் சேவுத்தம வேது வாகும். (544)

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

8559
R65:31

